

Міністерство освіти і науки України
ННБК «Всеукраїнський науково-навчальний консорціум»
Вінницький національний аграрний університет
Технологічно-промисловий коледж ВНАУ
Могилів-Подільський технологічно-економічний коледж ВНАУ
Ладизинський коледж ВНАУ
Чернятинський коледж ВНАУ
Немирівський коледж будівництва та архітектури ВНАУ
Верхівський сільськогосподарський коледж
Факультет менеджменту та права

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції викладачів і студентів

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ОСВІТА

(посвідчення № 65 від 09 лютого 2018 року УІНТЕІ)

19 квітня 2018 року

м. Вінниця

Міністерство освіти і науки України
ННБК «Всеукраїнський науково-навчальний консорціум»
Вінницький національний аграрний університет
Технологічно-промисловий коледж ВНАУ
Могилів-Подільський технолого-економічний коледж ВНАУ
Ладизинський коледж ВНАУ
Чернятинський коледж ВНАУ
Немирівський коледж будівництва та архітектури ВНАУ
Верхівський сільськогосподарський коледж
Факультет менеджменту та права

Всеукраїнський науково-навчальний консорціум
Ukrainian scientific-educational consortium

**МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ І СТУДЕНТІВ**

МОВА, КУЛЬТУРА та ОСВІТА

(посвідчення № 65 від 09 лютого 2018 року УІНТЕІ)

19 квітня 2018 року

ВІННИЦЯ – 2018

ВСЕУКРАЇНЬСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«МОВА, КУЛЬТУРА та ОСВІТА»

УДК 81(082)

ББК 81я5

М 74

Мова, культура та освіта : матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів і студентів / Гол. ред. Калетнік Г.М. – Вінниця : ВНАУ, 2018. – 19 квітня. – 256 с.

Організаційний комітет конференції

КАЛЕТНИК Григорій Миколайович – доктор економічних наук, професор, академік НААН України, президент університету, голова організаційного комітету.

МАЗУР Віктор Анатолійович – кандидат сільськогосподарських наук, доцент, ректор університету, заступник голови організаційного комітету.

ГОНЧАРУК Інна Вікторівна – кандидат економічних наук, доцент, проректор з наукової роботи.

ГУНЬКО Ірина Василівна – кандидат технічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної, інноваційної діяльності та роботи з відокремлених структурних підрозділів, віце-президент ННБК «Всеукраїнський науково-навчальний консорціум».

МЕЛЬНИЧУК Ольга Федорівна – доктор юридичних наук, професор, декан факультету менеджменту та права.

Виконавчий комітет конференції

ЦУРКАН Олег Васильович – к. т. н., доцент, директор Ладижинського коледжу ВНАУ.

КУЧЕРЯВИЙ Віталій Петрович – д. с.-г. н., професор, в.о. директора Чернятинського коледжу ВНАУ.

БУДЯК Руслан Володимирович – к. т. н., доцент, директор Технологічно-промислового коледжу ВНАУ.

КАЗЬМІР Валентина Анатоліївна – директор Могилів-Подільського технолого-економічного коледжу ВНАУ.

КОНДРАТОВА Марина Володимирівна – директор Немирівського коледжу будівництва та архітектури ВНАУ.

КУШНІР Олександр Михайлович – к. с.-г. н., директор Верхівського сільськогосподарського коледжу ВНАУ.

ТИМКОВА Валентина Андріївна – завідувач кафедри української та іноземних мов, к. ф. н., доцент, заступник голови організаційного комітету.

ГОЦУЛЯК Юрій Вікторович – к. ю. н., старший викладач кафедри права.

ГОНЧАРУК Тетяна Вікторівна – к. е. н., доцент, учений секретар, в.о. завідувача відділу аспірантури і докторантури.

СІЛКО Ірина Миколаївна – головний бухгалтер університету.

Друкується за ухвалою вченої ради факультету менеджменту та права Вінницького національного аграрного університету (протокол № 8 від 25.04.18)

ЗМІСТ

<i>Бойко А.А., Ярмолюк О.Ю.</i> КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЕКОНОМІСТА.....	7
<i>Бойчук В.Ф.</i> ПРОЕКТНА МЕТОДИКА ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	12
<i>Вінницька Н.О., Пилипак Б.Ю.</i> ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДЛЯ СТАНОВЛЕННЯ СПЕЦІАЛІСТА В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	18
<i>Войцехівська І.С., Ільєва О.П., Риженко М.В.</i> ЗАСТОСУВАННЯ КРЕАТИВНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА ЗАНЯТТЯХ СЛОВЕСНОСТІ – ВИМОГА СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ.....	22
<i>Voloshyna O.V., Zhykotanska V.V.</i> THE ROLE OF THE TOP MANAGER IN A COMPANY.....	29
<i>Voloshyna O.V., Kozak M.M., Papayan A.D.</i> CRIME RATE IN THE CITIES OF THE WORLD WITH THE GREATEST CRIME.....	35
<i>Voloshyna O.V., Pelekh V.I.</i> MAIN BUSINESS QUALITIES OF THE LEADER.....	43
<i>Гаврилюк Н.М.</i> ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ДЕРЖАВНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ США.....	50
<i>Нарнык А.А.</i> INTERACTIVE METHODS OF TEACHING A FOREIGN LANGUAGE AT HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS AS AN EFFECTIVE WAY TO MASTER STUDENTS' COMMUNICATION SKILLS.....	58
<i>Нерасымчук К.Л., Кравець Р.А.</i> SYMBOLISM – THE UNIVERSAL LANGUAGE OF ALL PEOPLE.....	65
<i>Нолоhots К.М., Кравець Р.А.</i> YOUTH SUBCULTURES IN TEENAGERS' LIFE.....	70

high demands on executives, not all of them correspond to [6,7].

Conclusion. More recently, the most important aspect of the activities of directors was the direct management functions, ie planning, organization, regulation, control of enterprises, the study of various production technologies, etc. At the moment, the main emphasis is on the ability to manage the team, since the human factor has become more attention. The head to a certain extent should be a subtle psychologist, osilkuly correctly chosen style of leadership, a favorable working environment, the culture of management work contribute to improving the quality and efficiency of work, have a significant impact on the results of the team.

References:

1. Didik V.V. Some aspects of modern management - Vilnius, 2000. –253 s.
2. Korman M. M. Psychology of Management: Teaching-method. complex. / MM Korman - Ternopil 2008. – 304 p.
3. Kyubin N. How to learn how to make decisions quickly: Per. From english - Moscow: Nauka, 1997. – 200 s.
4. Makarov S.V. Manager at work. – М .: Young Guard, 1989. – 207 s.
5. Psychology of labor and personal training: Teach. manual / Ed. P. S. Perepelitsy, V. V. Fishermen. – Khmelnytsky: TUP, 2001. – 330 s.
6. Tarasenko V.V. Technology succeeding manager. – 2nd ed., Pererab.iiodop. – Kharkiv: Golden Pages, 2003. – 588 p.
7. Osovskaya G.V., Osovsky O. A. Management of Organizations: Textbook. – К.: Condor, 2007. – 676 p.

УДК 378.147

Гаврилюк Н.М.

ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ДЕРЖАВНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ США

У статті здійснено огляд досвіду організації та розвитку системи дистанційного навчання в державних університетах США. Описано риси та технології дистанційної освіти США. Проаналізовано вітчизняний досвід організації та розвитку дистанційного навчання у вищих навчальних закладах. Здійснено акцент на тому, що технології дистанційного навчання можуть використовуватись не тільки в дистанційній освіті, а й в інших формах навчання.

Ключові слова: дистанційна освіта, технології дистанційного навчання, система освіти США, вища школа.

This article reviews the experience of organizing and developing a distance learning system in US state universities. The features and technologies of US distance education are described. The domestic experience of organization and development of distance learning in higher educational institutions is analyzed. The emphasis is placed on the fact that distance learning technologies can be used not only in distance learning, but also in other forms of learning. The requirements of the Concept of Development of Distance Education in Ukraine are specified.

Key words: distance education, distance learning technology, US education system, higher education, US experience.

Постановка проблеми. Державною національною програмою «Освіта. Україна ХХІ століття» [1], передбачено забезпечення розвитку освіти на основі нових прогресивних концепцій, запровадження у навчально-виховний процес новітніх педагогічних технологій та науково - методичних досягнень, створення нової системи інформаційного забезпечення освіти, входження України у трансконтинентальну систему комп'ютерної інформації. Як зазначено у Концепції розвитку дистанційної освіти, розвиток освітньої системи в Україні повинен призвести до:

- появи нових можливостей для оновлення змісту навчання та методів викладання дисциплін і розповсюдження знань;

- розширення доступу до всіх рівнів освіти, реалізації можливості її одержання для великої кількості молодих людей, включаючи тих, хто не може навчатись у вищих навчальних закладах за традиційними формами внаслідок браку фінансових або фізичних можливостей, професійної зайнятості, віддаленості від великих міст, престижних навчальних закладів тощо;

- реалізації системи безперервної освіти «через все життя», включаючи середню, довузівську, вищу та післядипломну;

- індивідуалізації навчання при масовості освіти.

Для досягнення зазначених результатів необхідно швидкими темпами розвивати дистанційну освіту, запровадження якої в Україні передбачено Національною програмою інформатизації [2]. Крім того, технології дистанційного навчання можуть використовуватись не тільки в дистанційній освіті, а й в інших формах навчання: очній, заочній, експерименті; зокрема, в окремих дисциплінах або в блоках дисциплін, що призначені для підвищення освітнього рівня чи кваліфікації окремих осіб та (або) груп слухачів. Саме тому, першим

кроком на шляху розбудови ефективної системи дистанційного навчання є вивчення досвіду провідних університетів світу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науково-педагогічні засади дистанційного навчання розробляли вітчизняні науковці В. Кухаренко, В. Олійник, В. Рибалко, Н. Сиротенко, П. Стефаненко та ін. Суттєвий інтерес для огляду становлять праці зарубіжних (Р. Бел, Дж. Блумстук, Д. Кіган, Дж. Коумі) та російських (О. Андреев, М. Моїсеєва, Є. Полат, В. Солдаткін, А. Хуторської та ін.) дослідників.

Мета статті – здійснити огляд досвіду організації та розвитку системи дистанційного навчання в державних (національних) університетах США.

Виклад основного матеріалу дослідження. Технології дистанційного навчання – це відкрита розгалужена система дидактичних та інформаційно-комунікаційних технологій, яка створена за рахунок поєднання потрібних форм, методів і засобів навчання з метою отримання найвищої якості результатів навчання та використовується для розроблення дистанційних курсів, організації навчального процесу та керування ним. Технології дистанційного навчання:

- голосові - аудіоінструменти (інтерактивні технології телефонного зв'язку, аудіоконференції, короткохвильове радіо);
- пасивні (односпрямовані) аудіоінструменти - записи та радіо);
- відео - слайди, фільми, відеозаписи; відеотрансляції в режимі реального часу + аудіоконференції;
- дані (електронні системи) - надсилання та отримання інформації через електронні системи (комп'ютери):

- Навчання, що підтримується комп'ютерами - Computer assisted instruction (CAI) - використовує комп'ютер як автономну навчальну машину, щоб представити індивідуальні заняття.

- Навчання, що управляється комп'ютерами - Computer managed instruction (CMI) - використовує комп'ютер, щоб організувати навчання та відстежувати записи студентів і прогресу. Самі навчальні матеріали не обов'язково мають бути доставлені за допомогою комп'ютера, хоча CAI часто поєднується з CMI.

- Навчання, що опосередковується комп'ютерами - Computer

mediated education (CME) - використовує комп'ютерні програми, які полегшують доставку навчальних матеріалів. Приклади включають в себе електронну пошту, факс, комп'ютерні конференції в реальному часі, Інтернет-програми;

- друковані - основний елемент програм дистанційного навчання, з нього розвинулись всі інші системи постачання знань. Серед друкованих інструментів: підручники, посібники, кейси тощо. Як правило, в програмах дистанційного навчання застосовується комбінація різних медій, інструментів, кожен з яких слугує певним цілям. У світовій практиці існують три традиційні форми навчальних закладів, що пропонують можливість дистанційного навчання:

- «натуральні» дистанційні університети;
- провайдери корпоративних тренінгів і / або курсів підвищення кваліфікації;
- традиційні університети, що пропонують навчання в режимі онлайн.

Також існує кілька моделей дистанційного навчання:

- навчання за типом екстернату;
- університетське навчання;
- співпраця декількох навчальних закладів;
- автономні освітні установи;
- автономні навчальні системи;
- неформальне, інтегроване дистанційне навчання на основі мультимедійних програм.

Порівняльні дослідження свідчать, що дистанційне навчання може бути настільки ж ефективним, як і аудиторне навчання, якщо методи і технології відповідають завданням, є взаємодія між студентами та є вчасний зворотний зв'язок між викладачем та студентом. Успішні програми дистанційного навчання базуються на послідовних і комплексних зусиллях студентів, викладачів, координаторів, допоміжного персоналу й адміністрації.

На сьогодні близько 8 млн. американців вступили на дистанційне навчання, а їх чисельність зростає на 20-25 % щороку. Майже третина всіх студентів вищих навчальних закладів в США пройшли принаймні один курс в режимі онлайн, йдеться у доповіді Консорціуму Слоан (Sloan Consortium), некомерційної групи, яка

вивчає і пропагує навчання в режимі онлайн. Тоді, коли загальна кількість студентів у США виросла на 2 % за рік, кількість студентів онлайн-курсів збільшилася на 21 % [3]. Майже дві третини опитаних коледжів, як комерційних, так і некомерційних, заявили, що он-лайн-навчання є важливою частиною їх стратегічних планів. Студенти дистанційних курсів часто є більш дорослими (25- 55 років) та краще мотивованими у порівнянні з студентами стаціонару. Найчастіше студенти та викладачі й персонал підтримують письмовий та телефонний зв'язок, університети направляють студентам підручники та навчальні матеріали. Найбільш поширеними сьогодні є засоби, що базуються на Інтернет-технологіях - електронна пошта, відеоконференції, чати, форуми, веб-сайти, онлайн-бібліотеки, подкасти (файли розсилок), які часто комбінуються з традиційними друкованими матеріалами. В цілому особливості технологічних рішень є досить чутливими та не розкриваються, попереджуючи їх використання конкурентами. Універсальний дизайн сторінки курсів дистанційного навчання підвищує ефективність навчання студентів. Питаннями універсального дизайну займається Центр універсального дизайну державного Університету Північної Кароліни [4] та спирається у своїй діяльності на розроблені ними принципи: дизайн має бути зручним для всіх користувачів, дизайн супроводжується широким колом індивідуальних уподобань, дизайн ефективно подає інформацію користувачеві, дизайн має бути використаний ефективно, комфортно та з мінімальною втратою. В цілому провідні дослідницькі державні університети США тяжіють до самостійної розробки чи адаптації під власні потреби певних блоків програмного забезпечення, що використовуються для он-лайн, дистанційного навчання. Саме можливості ІКТ та спеціалізованого програмного забезпечення останніми роками активізували ринок дистанційного навчання США.

Дипломи та сертифікати отримані за результатами навчання на дистанційних курсах визнаються роботодавцями і часто практикуються для кар'єрного зростання без відриву від основної роботи. Наприклад, в Державному університеті Нью-Йорка студенти дистанційних програм прив'язуються до конкретних міст та місць розташування університету (а їх зараз близько 30) та отримують

диплом саме від них. За дослідженнями Ради з дистанційного навчання та підготовки вартість дистанційного навчання в середньому на половину менша у порівнянні з традиційним навчанням. Цікаво також те, що студенти з комп'ютерних наук та бізнес-спеціальностей найбільше схильні до дистанційного навчання, про що свідчить їх найбільша частка серед студентів цих спеціальностей, які навчалися за дистанційними програмами та курсами. Основними способами доставки матеріалів до студента зараз є друківані матеріали та он-лайн матеріали. Так, наприклад, в університеті Мінесоти [5] у Коледжі продовження освіти з 145 курсів (всього було знайдено 938 курсів на сайті), що надаються в дистанційному режимі та є складниками різноманітних освітніх та сертифікатних програм, 30 курсів передбачають надання студентам друківаних матеріалів, а 115 курсів надають матеріали в режимі он-лайн. 51 курс з 145 проходиться студентами з самостійно вибраною швидкістю (при цьому 27 курсів передбачають отримання студентами друківаних матеріалів), а завершення інших прив'язано до семестрового розкладу. Тут студенти також можуть пройти навчання за 938 курсами у вечірні години. В цілому в США університети використовують різноманітні форми дистанційного навчання, вибір яких залежить від їх бачення своєї ринкової ніші та стратегії розвитку. Окремі курси та лекції надаються в режимі відкритої освіти. Хоча дистанційне навчання набуває поширення, очне навчання залишається найзатребованішим та найціннішим, напевно, через його більшу ефективність. За стандартами Ради з дистанційного навчання та підготовки, що здійснює акредитацію інституцій, що надають такі послуги, їх можна умовно поділити на 2 групи: стандарти, що стосуються безпосередньо акредитації, та стандарти, що стосуються бізнесу дистанційної освіти.

Студенти США можуть отримувати державну підтримку на навчання за дистанційними курсами та програмами. Вартість дистанційних курсів та програм є меншою від стаціонарних, що свідчить про їх дещо нижчу результативність та меншу собівартість при масовому виробництві. Розвиток дистанційних програм та курсів, як правило, є частиною середньострокових стратегій розвитку університетів, хоча мають місце навіть окремі стратегії розвитку

дистанційного навчання. У США студенти, що навчаються через дистанційні курси, можуть робити це за рахунок державної підтримки, державним коштом. Часто доходи від таких студентів сягають 90% від їх загального обсягу доходів акредитованих інституцій. Практично всі програми університетів, що розглядалися в цьому дослідженні є акредитованими та пропонуються провідними дослідницькими державними університетами США.

Аналіз вітчизняного досвіду організації та розвитку дистанційного навчання дозволяє зробити наступні узагальнення:

- більшість вітчизняних ВНЗ використовують для організації та технічного забезпечення дистанційного навчання відкриту освітню платформу Moodle;

- на бакалаврському та магістерському рівнях дистанційне навчання побудовано на основі поєднання очної та заочно-дистанційної форми, що реалізовано у двох варіантах: перший передбачає присутність студентів в аудиторії на початку семестру (для ознайомлення з організацією навчання та структури курсів) та наприкінці семестру (для очного складання іспитів) та дистанційного навчання протягом семестру; другий варіант передбачає дистанційне навчання протягом семестру та очну присутність студентів лише на іспитах;

- для бізнес-освіти на короткострокових сертифікаційних програмах та програмах підвищення кваліфікації передбачено виключне дистанційне навчання із запровадженням фінального тестування у дистанційній формі;

- структурно навчальні курси побудовано у вигляді модульної системи та містять наступні елементи: теоретичний матеріал (тексти лекцій), практичні завдання (задачі, запитання, тести для самоперевірки) та завдання для перевірки знань (тести, віртуальні лабораторні та курсові роботи тощо), відеороліки (відеолекції);

- використовуються такі технології навчання: голосові (аудіо), відео (відеолекції, відеоконференції), електронні (електронна пошта, скайп, чати тощо). В Україні існує Українська Система дистанційного навчання — UDL System [2]. UDL System — партнерська організація, яка об'єднує вищі навчальні заклади, науково-дослідні інституції, банки, корпорації та неприбуткові організації для створення нової

якості за допомогою застосування новітніх інформаційних технологій в освіті. Цілі UDL System:

- Поширювати обсяг освітніх послуг в Україні, застосовуючи Веб-технології для того, щоб зробити процес навчання та дослідницької роботи ефективнішим, доступнішим та більш інтерактивним.

- Надавати навчальні послуги для бізнесу та окремих осіб України через дистанційне навчання, використовуючи CD-ROM, електронну пошту та Інтернет.

- Забезпечувати професійний розвиток та підвищення кваліфікації в галузі дистанційної освіти, розробки он-лайн курсів та їх викладання дистанційно.

- Займатись вивченням ринку та просуванням методів та технологій дистанційного навчання.

- Створити спільний портфель курсів та розробити професійні сертифіковані програми і пропонувати їх студентам, підприємцям, керівникам та корпораціям в рамках Партнерства з Розвитку дистанційного навчання (Partnership for Distance Learning Development (PDL)).

- Надавати підтримку і допомогу університетам та бізнес-школам у використанні технології мультимедійної телекомунікаційної мережі для ефективного просування їх продуктів та послуг у бізнес-середовищі.

- Проводити науково-дослідну роботу з питань педагогіки і методики викладання у віртуальному середовищі; забезпечувати ресурси, інформацію та навички для поширення засобів дистанційного навчання в бізнес-освіті в Україні. [3].

Висновки. Університети США пропонують дистанційні курси та програми на всіх рівнях підготовки з самими різноманітними платформами та особливостями. Саме таке різноманіття є однією з передумов високого міжнародного конкурентного статусу системи вищої освіти та окремих університетів США.

Література:

1. Про Державну національну програму «Освіта. Україна XXI сто- ліття» (затверджено Постановою від 3 листопада 1993 р. № 896) [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/896-93-%D0%BF>

2. Закон України «Про національну програму інформатизації» (дата набуття чинності 12 березня 1998 р.) [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/anot/74/98-%D0%B2%D1%80>

3. Online Programs Face New Demands From Accreditors By Eric Kelderman, November 6, 2011

4. <http://www.ncsu.edu>

5. <http://www1.umn.edu>

6. <http://www.udl.org.ua> 34.

UDC 378:371.3:811

Harnyk A.A.,

teacher of the Ukrainian and Foreign Languages Department of Vinnytsia National Agrarian University

INTERACTIVE METHODS OF TEACHING A FOREIGN LANGUAGE AT HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS AS AN EFFECTIVE WAY TO MASTER STUDENTS' COMMUNICATION SKILLS

Стаття досліджує інтерактивні методики навчання іноземної мови у вищій школі як ефективного засобу оволодіння студентами вміннями іншомовного спілкування та з'ясовує наскільки інтерактивні технології навчання відповідають сучасним вимогам гуманізації освіти та потребам суспільства, наскільки вмотивоване їх застосування на уроках іноземної мови. Розглядаються організація та характерні риси інтерактивного навчання, яке базується на взаєморозумінні між окремими комунікантами в процесі комунікативного спілкування.

У статті зазначається, що інтерактивні методи мають на меті активізувати діяльність студента і таким чином зробити його головною дійовою особою, яка активно і рівноправно взаємодіє з іншими студентами, як учасниками комунікативного навчального процесу, а також стимулювати інтерес того, хто навчається, пробудити у нього бажання практично використовувати іноземну мову, що і є реальним досягненням успіху в оволодінні дисципліною. Використання інтерактивних форм та методів в реалізації особистісно-орієнтованого підходу у викладанні іноземної мови дозволяє значно збільшити час мовної практики на заняттях для кожного студента, досягти належного засвоєння матеріалу усіма учасниками групи, вирішити різні виховні та розвиваючі задачі.

Ключові слова: методи навчання, інтерактивні технології навчання,